

مبارزه علیه بنیادگرایی و اشغال گام اول در راه رهایی زن افغان است!

امسال در حالی به مصاف هشتم مارچ رفته و از روز جهانی زن بزرگداشت به عمل می‌آوریم که متأسفانه هر روز شاهد قتل، تجاوز، بریدن گوش و بینی و لت و کوب زنان کشور خود هستیم. در عین حال شاهدیم که هنوز قاتلان فرخنده، رخشانه و ده‌ها زن دیگر این سرزمین بدون هر گونه محاکمه و بازپرسی به ترکتازی شان ادامه داده و حمایت وسیع سرجنایتکاران دولتی و غیردولتی را هم با خود دارند. در چهار دهه گذشته خونبار جنگ که ضدموکراتیک‌ترین و ضدزن‌ترین رژیم‌ها از خلق و پرچم گرفته تا تنظیم‌های هفتگانه و هشتگانه، وحوش طالبی و دولت دست‌نشانده امریکا بر ما حکمرانی کرده‌اند، زنان کشور ما بدترین و سیاه‌ترین روزهای زندگی خود را سر نموده‌اند. بخصوص در پانزده سال اخیر، تحت حاکمیت به اصطلاح دولت دموکراتیک خشونت و جنایت علیه زنان به اوج آن رسیده است. گزارش‌های تازه در رابطه با تحقیر و توهین زنان و دختران که به اجبار مورد معاینه بکارت قرار می‌گیرند، سیلی دیگریست به روی نظام زن‌ستیز ع و غ و حامیان خارجی شان.

دولت‌ها و احزاب بنیادگرا و مرتجع در تمامی جوامع زوال و نابودی شان را در آگاهی زنان می‌بینند، بناءً از مشخصه‌های بارز چنین رژیم‌ها و فاشیزم مذهبی محصور نمودن این نیمه در چهاردیوار خانه و سرکوب جنبش‌های رهایی‌بخش زنان می‌باشد. در افغانستان گروه‌های تنظیمی در دهه ۷۰ شمسی به مجرد رسیدن به قدرت و تهاجم بر کابل، یکی از اولین اعمال شان جنایات نابخشدونی علیه زنان و سلب کلیه حقوق آنان بود. امروز نیز زورمندان و جنگسالاران هم‌گام با همفکران طالبی شان زنان افغان را قربانی هر نوع ددمنشی و شناعت می‌سازند. خواهران عزیز،

هشتم مارچ به یاد آورنده حماسه و مبارزه زنان قهرمان و مبارزی است که برای دستیابی به حقوق برابر خویش بی‌باکانه رزمیدند و در این راه از جان خود مایه گذاشتند. تاریخ گواه آنست که زنان هیچ کشوری به زور بمباران و در سایه یک نیروی اشغالگر به حقوق شان نرسیده‌اند. در این هیچ شکی وجود ندارد که در چهل سال گذشته زنان وطن ما بیشترین قربانی‌ها و بدترین ستم‌ها را متحمل شده اما از سوی دیگر تاریخ مملو از زنان قهرمانیست که کار و حماسه‌های آنان باید منبع الهام و سرمشق زندگی ما باشد. برای رهایی از این همه خشونت و بربریت باید مانند ملالی میوند، ناهید، وجیهه، مینا و سایر زنان مبارز و نترس جهان آماده جانفشانی بود. فریاد حق‌طلبانه زنان می‌تواند به جنبش‌های یک ملت مبدل گردد. در یک سال اخیر دیدیم که چگونه خون معصوم فرخنده و تبسم مردم ما را یکدست و یکصدا کرده و به‌طور بی‌نظیر هزاران تن را به جاده‌ها کشانید و رژیم فاسد ع و غ را تکان داد. برماست تا این موج عدالت‌خواهانه را خروشان نگهداریم. مبارزه زنان سلحشور کوبانی که کم و بیش در عین شرایط اند، می‌تواند منبع الهام برای ما باشد. تا زمانی که زنان افغان خود آگاهانه برای رهایی شان قدعلم نکنند، هیچ راهی نیست تا آنان را از غل و زنجیرهای بنیادگرایی و مناسبات فرسوده فیودالی و مردسالارانه نجات بخشد.

«**حزب همبستگی افغانستان**» که بر نیروی پرتوان زنان افغان باور راسخ دارد، به تمامی تشکل‌ها و افراد پیشرو و حامیان واقعی برابری زنان دست دوستی دراز نموده و خواهان همبستگی آنان است. در شرایط فاجعه‌بار کنونی، این وظیفه خطیر را تاریخ بر عهده افراد و نیروهای پیشرو گذاشته است تا آگاهی‌دهی و بسیج زنان در هر سطح ممکن را در اولویت کار و مبارزه شان قرار دهند زیرا بدون شرکت فعال زنان هیچ مبارزه‌ای به پیروزی نمی‌رسد.

حزب همبستگی افغانستان

۱۸ حوت ۱۳۹۴ - ۸ مارچ ۲۰۱۶
کابل